

(показва на велможитѣ)? Само да пристигнатъ моитѣ легиони... А радостни известия имаме, велможи, много радостни! (разтрива ржцѣ).

Иванку.

Наистина, велможи, известията сѣ много радостни. Оште малко търпѣние и твърдостъ отъ наша страна, та всичко оште се свърши благополучно за насъ...

(Всички се размѣстватъ около столцѣтъ).

Исакъ.

Е! ний хубаво, нечуено пиршество оште направиме на Петра! Когато 50000 отборъ войници прилетятъ на главата му... (разтрива ржцѣ) А тѣ като вихъръ оште прилетятъ тукъ... Петъръ нито оште се догади отъ дѣ му дойде... (смѣе се).

Иванку (на Драгня и Миха).

Напълнете чешитѣ! Нѣка бѣдемъ, велможи, и ние така радостни, както сѣ радостни и известията. (зема чеша) На здраве, велможи! (пие).

Всички (зематъ чеша).

Да живѣе Иванку! (пиятъ).

Драгомиръ.

Ами желанието ни оште ли се изпълни? Българскиятъ народъ оште ли се сдобие съ царица?

Исакъ.

И това оште стане, велможи. Императорътъ желае оште по-вече да уякчи приятелскитѣ връзки съ Българскиятъ народъ и за то дозволи на моята дъщеря...

Драгомиръ (зема чеша).

Кога е така, да писемъ за здравieto на Българската царица (пие).

Всички.

Да живѣе Тудорка, Българската царица! (пиятъ).